

УДК 81'25

Усенко М. – ст. гр. 343

Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

Науковий керівник: к. філол. наук Решетарова І.В.

Політичні тексти соціально обумовлені. Особлива мова, яку використовують при укладанні політичних текстів, вимагає постійного вивчення й опису для того, щоб виробити своєрідну модель політичного тексту, який, у свою чергу, є актуалізацією політичного дискурсу.

За О.М. Барановим [1, с. 83] інтерес до аналізу політичних текстів обумовлений кількома чинниками: по-перше, внутрішніми проблемами лінгвістичної теорії; по-друге, практичною спрямованістю цілей аналізу: для вивчення політичного мислення суспільства і моніторингу різноманітних тенденцій у сфері громадської свідомості та спроби звільнити політичну комунікацію від маніпуляції громадською свідомістю.

Під час усвідомлення дискурсу перекладач komponує пропозиції в загальне значення, встановлює зв'язки в межах тексту, включає нову інформацію до теми дискурсу. Як результат – ліквідується референтна неоднозначність, визначається комунікативна мета, виконується успішна комунікація. Слова, конструкції, думки є опорними елементами, на які слід спиратися під час використання інструментів інтерпретацій. Знання про властивості мовлення на базі мов перекладу – вихідної мови і мови перекладу – є недостатніми в процесі перекладу.

При перекладі тексту політичного дискурсу перекладач повинен враховувати всі наявні аспекти. В процесі перекладу необхідно установити вплив комунікативних та прагматичних компонентів ситуації спілкування на стратегії перекладу текстів політичного дискурсу. Комунікативна ситуація є невід'ємною складовою моделі перекладу оригіналу. Перекладач повинен звертати увагу на компоненти комунікативної ситуації у вихідному тексті та перекладному тексті. Врахування комунікативної ситуації допомагає перекладачеві зробити вибір адекватних перекладацьких стратегій. Перекладний текст має містити такі терміни, що, з одного боку, зберігають чіткість та зрозумілість вихідного тексту, а з іншого боку, викликають саме ті асоціації, які намагався передати адресант політичного дискурсу.

Не викликає сумніву *a priori* той факт, що використання інструментарію під час здійснення прагматичних інтерпретацій політичного дискурсу непрофесійним перекладачем більш ніж приблизне і потребує значної адаптації згідно з дослідницькими цілями і задачам.

Література

1. Баранов А. Н. Политическая метафорика публицистического текста : Возможности лингвистического мониторинга / А. Н. Баранов // Язык массовой информации как объект междисциплинарного исследования. – М., 2001.